

107. ՆՈՒՔՅԱՐԵՆ ՔՅԱԼԱԳՅԸ

Մին օր մին դերու հըրսնքա ծեն ըն տամ: Դերը կնգանն ասում ա.—Եք բիրնդի քլինանք հըրսանեքյ: Դերակենն էլ ասում ա.—Ես մխըրի հիվանդ ըմ, կարում չըմ կյամ, իմ տընդ նոքյարը քըզնըհետ տար, հինչ վըեր օտըես, իմ փայլըս էլ յոր կօնըես, հըրան անավ դարկես:

Դերը քլինամ ա հըրսանեքյ, լնվ օտում ա-խմում, քլեփը քյուքըցնում, դերըկնգանը փայն էլ մին յըլլընխում կապում, տամ նոքյարեն, ասում.—Տար տո իմ սիրածես: Նոքյարն էլ յալլընխը պեց ա անում, հինչ վըեր մաշին կար, լոխ տամ դերին շանը:

Դերը հըրսընքան կյամ ա, քլեփը քյուքացած, օդում ա, վըեր կնգանը նհըետ մխըրի զարափաթ անըն, դերակենը կըզնըվում ա, ասում.—Հինչ ա, տու կերալ ըս-խմալ, խրեգյ ա մնամ, թա տրաքըես, իմ փայլըս խն չըս դարկալ: Դերը նոքյարեն ծեն ա տամ, հըրցնում.—Հինչ ըս ըրալ յալլընխը:

Նոքյարն ասում ա.—Տումալ ըմ քու սիրածըետ: Կնեգլը վըեր սիրածու անում ա ըսկանում, տընդը թող-թող ա իննում, ասում ա.—Հա, մինգիչ սիրած ըս պահում: Համ ասում ա, համ տու-նը դերին իրեսեն յիրն կյամ, նի մնում օրիչ օթադ: Դերը նոքյարին հըրցնում ա, թա իմ սիրածըս հու վա, վըեր ես գյն-դոլմ չըմ, յալլընխն էլ տումալ ըս հըրան:

Նոքյարն ասում ա.—Քու սիրածըտ մըեր Բողարն ա, թա օ-գում ըս փորցըես, քլինն կընգանըտ մին կուճուր սիլլն տո, տըն

քնդ հինչ ա անում, ետնան քիինա փաղը եր կալ, Բուղարեն հիշքան օղում ըս թակըն, տրես հո՞ւնց ա վրեննըերտ լո՞ւղ տըլա-կան:

Դերը քիինամ ա կնգանը մին կուճուր սիլլա տամ, կնեղյը պե-րանը պեց ա անում, ըսկսում լալաջա՛վահիր վրեր ածըելը, վրե-նեքեն շմուշկնեն էլ յոր ա օնում, կոխում կյոտուն զաթը, տանան տո՞ւս կյամ, քիինամ հարանց տոն:

Նտնան էլ քիինամ ա շանը թակում, շոնը կյամ ա վրենեքե-ինգյնո՞ւմ, ըսկսում վրեննեքը լո՞ւղ տալը, ասըես լիհա զալանք-պըղատանք ա անում, վրեր ուրան թակեվուշ: Դերը նո՞ւքյարեն ասում ա.—Տու դո՞ւղ ըս ասալ, մեհենգյ կնեղյըս ինձանա տո՞ւս ա եկալ, հունց ա՞նընմ, վրեր կյան տոն: Նո՞ւքյարն ասում ա.—Ա՛ դեր, տու ինձ իրեք մանեթ տո, հունց անընմ, վրեր ինքյըն ուրան վրեննավը կյան տոն:

Դերը նո՞ւքյարին իրեք մանեթ ա տամ, նո՞ւքյարը քիինամ ա դի-րկնգանը հարանց թաղա՛վն անց կենում, ա՛մմըեն հըյաթու քըշտավ քիինալիս ծեն տամ.—Հավ, վրեխճար, հո՞ւ օնըն, ինքյ-րմ օնում, մընը դերը փսակվում ա, օղում ա հըրսանեքյ անըն:

Դիրակենը տըեսնամ ա, վրեր նո՞ւքյարը խիլլա հավըեր ա ինքյ կալալ, շմուշկնեն վրենեքան հանում ա, կոխում կյոտեն, վազ տամ, քիինամ տոն, տոռնը մալան կապում, դերին ասում.—Ղալաթ չի ըրալ, էս տոնը թանգա հառհընը կյա, կըլթիը կըթողեմ ըստընդ, էս տանը կնեղյը հալան ես ըմ:

